

Afgift kunne blive opkrævet. Jeg ved, at det ærede Medlem dertil formodentlig vil sige — han har jo ytret det før —: Der er enkelte Skibe, der kun ejes af en enkelt Mand, Skipperen selv, der er sejlet hjemme fra og forsvinder med Skibet; men jeg haaber dog, at Skibet en Gang vil komme hjem, og i enkelte Tilfælde vil Skipperen nok kunne findes og komme til at betale sin Afgift. Det vil være saa sjældent, at dette finder Sted, saa jeg tror, det i Almindelighed ikke vil frembyde nogen Vanskelighed for Toldvæsenet at finde de vedkommende.

Sige over for det ærede Medlem for Vendskysel (Madjen-Mhygdal), som udtalte sig imod Lovforslaget, skal jeg sige, at jeg er uenig med ham paa omtrent alle Punkter. Jeg kan ikke give ham Medhold i, at Konsulatsafgifterne her i Danmark ere højere, end de ere i Norge og Sverige. Det er efter min Overbevisning ikke saaledes, det er ganske vist vanskeligt at oplyse det med bestemte Tal paa Grund af den Maade, hvorpaa Skibene blive maalte, og overhovedet paa Grund af, at hele den Maade, hvorpaa Afgiften bliver opkrævet, ikke er den samme. Men det er i øvrigt en Opsættelse, som ogsaa er kommen til Orde andetsteds — f. Eks. i det andet Ting ved denne Sags Behandling — at være Konsulatsafgifter i dette Øjeblik ikke ere saa høje som Konsulatsafgifterne i Norge og Sverige. — Dernæst maa jeg ogsaa bestemt holde paa, at for de fleste Dampskibes Vedkommende er der en absolut Nedsættelse i den Afgift, som dette Lovforslag påalægger dem, sammenlignet med den Afgift, som de svare under det gamle System. — Sige over for det ærede Medlems væsentlige Hovedindvending mod Lovforslaget, nemlig de Embedsmænd, som ved denne Lejlighed skulle ansættes, vil jeg henvise til, at der mest kompetente Autoritet i denne Sag — maa jeg antage — Grosserer-societetet, med Styrke har ytret sig for, at vi skulle gaa denne Vej at saa ansat Folk, hvis egentlige Embedsvirksomhed det er at være Konsulere. Jeg antager, efter som Ytringen derom er gentagen flere Gange, at den ikke hviler paa en tilfældig Stemning, men paa en virkelig Overbevisning hos en Række Købmænd, og Købmænd, der høre til de mest indflydelsesrige og kompetente her i Danmark.

Madjen-Mhygdal: Naar den højt-ærede Udenrigsminister sagde, at Konsulatsafgiften i Norge f. Eks. er betydelig højere end her, er det jo rigtigt. Konsulatsafgiften for Norges Vedkommende udgør, saa vidt

jeg ved, for Øjeblikket 600,000 Kr., medens den her næppe andrager 150,000 Kr., altsaa er den samlede Sum jo betydelig højere for Norges Vedkommende end for vort. Men sammenligner man Norges Handelsflaade med vor, bliver Resultatet dog nok alligevel, at Konsulatsafgiften pr. Ton er højere her end i Norge, idet nemlig Norge, saa vidt jeg ved, har en 7—8 Gange saa stor Handelsflaade som vi. Jeg tror i det hele taget — jeg har ganske vist ikke de paagældende Tal ved Haanden — at det skal holde Stik, at naar vi regne pr. Registrerton, have vi her i Landet en højere Konsulatsafgift end baade Norge, Sverige, England og Tyskland.

Raadhus: Hvis jeg ikke hørte fejl af det, som den højtærede Udenrigsminister udtalte, saa gif det ud paa, at jeg skulde have omtalt Skibe, som vare hjemmehørende i Bilandene eller Kolonierne. Hvis jeg har udtalt mig saaledes, har det slet ikke været Meeningen; hvad jeg har villet omtale, og hvad jeg ogsaa tror, findes i Tidenden, er de danske Skibe, som gaa mellem Bilandene eller Kolonierne og Danmark; jeg mente, at de maatte være indenlandske. Jeg kunde ikke have udtalt mig om de Skibe, der ere hjemmehørende f. Eks. paa Island, fordi jeg rigtig nok opfatter Forholdet saaledes, at naar dette Lovforslag bliver vedtaget, ville de Skibe, som ere hjemmehørende paa Island, aldeles ikke komme til at erlægge nogen som helst Konsulatsafgift, førend der paa Island bliver vedtaget en Lov om denne Sag.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg vil blot bemærke, at de udenrigste Anliggender høre ikke til Islands særlige Anliggender, de ere fælles for hele Monarkiet, dem har Altinget ikke noget med at gøre.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Maa jeg gøre en Bemærkning over for det ærede 4de Medlem for 7de Kred. (Madjen-Mhygdal), som anførte, at Norges Handelsflaade er 8 Gange saa stor som vor. Berregnes den efter Tons, saa har Danmark 527,000 Tons, og Norge 2,100,000 Tons; altsaa 4 Gange og ikke 8 Gange saa meget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.